

A Dieu

Det er med en blanding av vemod, lettelse og takknemlighet jeg skriver. Etter over ti år som leder av Egede Instituttet og syv år som medredaktør i Norsk tidsskrift for misjonsvitenskap (NOTM) er det nå på tide å si farvel. Fra og med nyttår har jeg arbeidet på heltid som menighetsprest i Løten. Knut Edvard Larsen tiltrådte 1. januar 2013 som ny instituttleder og medredaktør i NOTM. Han har tidligere vært misjonsprest på Madagaskar for NMS og har siden 2001 vært rådgiver for menighet og misjon i Tunsberg bispedømme.

Jeg kommer til å savne arbeidet, ikke minst det å være en del av et inspirerende misjonsfaglig miljø. På den annen side er det en lettelse å slippe alle reisene og å kunne konsentrere seg om det å være prest uten så mange andre hensyn og tidsfrister å ta hensyn til. Det er også med glede at jeg kunne overlate ansvaret til Knut Edvard Larsen; på bakgrunn av over 30 års bekjentskap og vennskap er jeg trygg på at han vil gjøre et utmerket arbeid.

Først og fremst vil jeg likevel uttrykke min takknemlighet overfor dere mange som jeg har hatt gleden av å møte i alle disse årene, dere som har gjort det mulig å drive Instituttets arbeid og som har beriket livet mitt; medlemmer i Representantskap og styre, kolleger og dere jeg har fått dele arbeidsplass med, og ikke minst dere mange som har sagt seg villig til å gjøre en innsats; gjennom arbeid med konferanser, tidsskriftet, bokprosjekter, fagdager og seminarer; ved artikler, bokanmeldelser og fagfellevurderinger til bøker og til NOTM; gjennom forbønn, gaver, samtaler og oppmuntrende ord. Ingen nevnt, ingen glemt.

På tross av det oppstyret alternative tekster til kjente julesanger nylig skapte, tar jeg sjansen på å hilse med en egen versjon av det

avsluttende refreng i "My Way". Jeg håper ingen blir støtt av den radikale omtokningen eller av haltende verselinjer:

For what is one man, what has he got?
All by himself, his work means naught.
The gratitude is due, I feel,
You who support, encourage, and kneel.
But most of all, Him who gave the call;
May we follow His way!

Dette nummeret av NOTM kan sies å slutte sirkelen for mine år på Instituttet. Hovedartiklene er basert på foredrag fra Missiologisk Forums fagdag våren 2012, "Hvordan lage seg en religion? Sannhet i en pluralistisk verden", som igjen trekker tråder fra Instituttets arbeid med misjon og postmoderniteter i forbindelse med hundreårsjubileet for den epokegjørende misjonskonferansen i Edinburgh i 1910. Det passer bra at en av bokmeldingene i dette nummer er av den boka som ble til som følge av arbeidet.

Andrew Kirk, som ledet arbeidsgruppen for temaet, drøfter sannhetsspørsmålet i en verden som kan sies å være et "religiøst smørgåsbord", og anbefaler dialog gjennom "inference to the best explanation", "å trekke slutninger ut fra den mest rimelige forklaringen", som en fruktbar metode for å komme fram til en felles forståelse av sannheten i vår pluralistiske verden. Lars Dahle anser metoden som fullt legitim, og argumenterer for en apologetikk som en integrert del av kristen dialog og vitnesbyrd, en «Apg 17-modell» med allmenn åpenbaring, guddommelig autoritet og Jesu oppstandelse som basis.

Som en følge av at NOTM de senere årene har lagt stor vekt på temanummer, har det vært gitt forholdsvis liten plass til bokmeldinger. Dette prøver vi å bøte noe på her, med vekt på bøker i Edingburgh 2010-serien som Egede Instituttet har vært involvert i. Jeg nevner særlig de grundige anmeldelsene Aasulv Lande og Raag Rolfsen har levert.

Da gjenstår det bare for meg å si *A Dieu – til Gud*. Av Ham og ved Ham og til Ham er alle ting. Må Hans kjærlighet stadig skinne; for oss, i oss og gjennom oss; til Guds ære og til egen og andres gagn.

Rolv Olsen